

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 271/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa neúplnou ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 29. novembra 2021, doplnenou 4. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich bližšie nešpecifikovaných práv v súvislosti so zavedením protipandémických opatrení z dôvodu šírenia ochorenia COVID-19. Konkrétne namieta zamedzenie mu vstupu do viacerých prevádzok v režime OP, pretože nie je očkovaný a neprekonal ochorenie COVID-19. Tiež namieta, že zo strany štátu dochádza k jeho nútenému podrobeniu sa očkovaniu, prípadne testovaniu na ochorenie COVID-19, ktoré je navyše spoplatnené.

II.

2. Sťažovateľ neuvádza vo svojej ústavnej sťažnosti žiadnu argumentáciu, ktorou by z ústavnoprávneho hľadiska namietal porušenie svojich bližšie nešpecifikovaných práv, ale iba vo všeobecnosti prezentuje svoju nespokojnosť s nariadenými protipandémickými opatreniami, pričom v ústavnej sťažnosti neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, resp. okolnosti, na základe ktorých došlo k porušeniu jeho bližšie nešpecifikovaných práv. Ústavnému prieskumu sťažovateľom namietaného porušenia bližšie nešpecifikovaných práv tak bráni argumentačná nedostatočnosť ústavnej sťažnosti. Nie je právomocou ústavného súdu vlastnou činnosťou a šetrením dopĺňať chýbajúce zdôvodnenie ústavnej sťažnosti a abstrahovať z podania sťažovateľa možné a ním bližšie nezdôvodnené porušenie neoznačených práv sťažovateľa. Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona

č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí podľa § 123 ods. 1 písm. d) ZoÚS.

3. Ústavný súd neopomína, že prípadným vyhovením žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu by sa otvoril priestor na argumentačné doplnenie jeho ústavnej sťažnosti. Právne zastúpenie ustanovené rozhodnutím ústavného súdu však nezbavuje ani sťažovateľa, ktorý sa na ústavný súd obracia ako právny laik, povinnosti uviesť v podaní vo veci samej relevantné skutkové a právne okolnosti jeho veci do takej miery, aby rozsah ústavnej sťažnosti, ktorým je ústavný súd podľa § 45 ZoÚS viazaný, bol primerane rozpoznateľný, a aby tým tvoril základ pre prípadný meritórny prieskum po doplnení dôvodov ústavnej sťažnosti ustanoveným právnym zástupcom. Platí to, pokiaľ ide o rozsah ústavnej sťažnosti daný základnými právami a slobodami, ktoré mali byť podľa sťažovateľa porušené, označením orgánu verejnej moci, ktorý mal práva porušiť, ako aj identifikáciou zásahu do základných práv a slobôd sťažovateľa. Ak by totiž ústavný súd na formulovanej požiadavke netrval, potom by doplnenie ústavnej sťažnosti po ustanovení právneho zástupcu tvorilo z obsahového hľadiska novú ústavnú sťažnosť. Takto by sa žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v prvotnom podaní adresovanom ústavnému súdu dostala do polohy návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, čo jej podľa taxatívneho výpočtu uvedeného v § 42 ods. 2 ZoÚS neprináleží. Rovnako by hrozilo obchádzanie kogentnej zákonnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti podľa § § 124 ZoÚS, pretože nový rozsah sformulovaný v doplnení ústavnej sťažnosti ustanoveným právnym zástupcom by bol vzhľadom na jej dĺžku pravidelne podaný po jej uplynutí.

4. Ústavný súd môže podľa § 37 ods. 1 ZoÚS ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a ústavný súd tak žiadostiam sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 ZoÚS nevyhovel.

5. Podľa § 67 ZoÚS pripája k tomuto rozhodnutiu odlišné stanovisko sudca Peter Straka, ktoré sa týka výroku a odôvodnenia rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu